

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 214. De Helmrici traditione bonorum in Rotho, quod Gherdegeshusi appellatur, in Aringho marcun et de villis ad pago Aringho spectantibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-
uuico et

Tradidit frekin et heriman in *hadunueni* (D) quidquid ibi habuerunt
testes gheruard brun hrodald et alii IIII.

Wala Clarius §. 213.

Tradidit uualadericus in loco qui dicitur *bodriki* (E) quidquid habuit
nec non in aliis locis ut inter omnia sint familiae XII cum *territoriis adia-*
centibus testes *raynmannus comes* rainfrid garuuuard albert et alii quinque.

§. 214.

Tradidit helmric pro se et fratribus suis brunheri et athelheri quidquid
habuerunt in *rotho* quod uocatur *gherdeghehusi* quod est in *aringbo mar-*
cun (F) testes eylbertus meinuerc hroder uulfhardus et alii sex.

§. 215.

Luthardess ene Herescap seu dynastia, quam olim in feudo tenuere nobiles do-
mini de Homborch. Tandem vero, scilicet anno 1409, dedit princeps Cor-
beiensis Theodoricus consentiente capitulo Corbeiensi eandem dynastiam in feu-
dum serenissimis Brunswicensium ac Luneburgensium ducibus Bernardo eius-
que filio Ottoni. Sed vndenam, quæris, bona in villa *Luthardeshus* sita, in ma-
nus peruenere dominorum e stirpe Widekindea? Respondemus, apparere il-
lud ex eis, quæ ante diximus. Vidimus enim iam supra, Widekindum Ma-
gnum posse bona quedam in regione oppidi Bodenfelde ad Wiferam atque
verbis Einbeck. Probabilissimum ergo est, ad hæc Widekindea bona quoque
spectasse villam *Luthardeshus*. Conf. infra §. 361. not. (e).

De villa
Hadun-
ueni.

(D) Sequitur villam Luthardeshus in Registro nostro villa *Haddunueni in pago Hessi*.
Hæc *Huddingen* est videtur intra præfectoram Wildungen posita in principatu
Waldeccensi. Intelligitur autem, sine dubio vlo subesse pagum *Hessi Franco-*
nicum, cuius situm ad fluminum Adranam, hodie dictum die Eder, iam supra §.
33. not. (v) indicauimus. An *Frekin* et *Heriman* ad familiam Widekindeam
spectarint, id quidem in medio relinquimus. Siquis nepotes Widekindi M.
et filii Herimanni eos fuisse, senserit, nos non habebit repugnantes.

De villa
Bodriki.

(E) *Bodriki* villa erat, Registro nostro teste, in pago Westfalon, de quo iam supra eg-
imus §. 178. Indicatur vicus *Büderich* in archiepiscopatus Coloniensis ducatu
Westfalie situs intra præfectoram Werl. Sæpiissime mentionem faciunt nostra
diplomata eiusdem villa. Nominantur bona Corbeiensi, ad villam Bodriki
& intra eam sita, *der Mönichhof*, olim a præfectis administrata, hinc etiam dicta
officium, *ein Ambecht*, quod anno 1313. tempore Engelberti comitis de Marka
ad ditionem comitatus Markani videtur relatum, postea vero in feudum datum
ab ecclesia Corbeiensi modo dominis de Boderke, modo dominis de Houele,
modo dominis de Schelen, modo dominis de Schaphusen, et modo dominis de
Widenbruecke. An *Reynmannus comes*, qui inter testes appetet, seculo IX co-
mitatum suum haberit in pago Westfalon, et an *Waladericus* inter progenito-
res comitum Marcanorum referendus sit, id in medio quidem relinquimus; in-
termittere autem non possumus, quin dicamus, fabulosa esse, quæ historici de
origine comitum Marcanorum circumferunt, affirmantes, eos ex Italia ab Ur-
finis profluxisse, quasi nobilitati Germanicæ dedecori esset origo Teutonica, cum
tamen teste Antonio Campano, Italo, nulla sit familia in Galliis, ne regia quidem
excepta, nulla in Hispania aut in Italia paulo illustrior, quæ si antiquitatem repeatat,
suam non statim e Germania esse prædictet, et veluti e seminario quodam vera nobil-
itatis venisse glorietur. Sic nobilitatem querimus, quam habemus, et quam
habemus, possidere nolumus: sed ita querimus, vt eam asscuti, ex nobilissimis
videamur ignobilissimi, sinceram Germanie originem prætereunte.

De mar-
cu et pa-
go Arin-
gho.

(F) Cardo rei hic vertitur in *Aringbo marcu*. Abesse ergo parum potest, quin ostendamus, quænam in regione marcus ille obuius fuerit. Marcum significare ter-
minum,

minum, limitem, seu regionem finitimam alicuius prouinciae maioris, iam su-
pra §. 118. not. (X) indicauimus, addidimusque, marcum hoc loco idem deno-
tarare, ac pagum. Inuenio ergo pago *Aringbo*, inuentus quoque erit *Aringbo-*
marcus. In qua autem regione *Aringbo* pagus extiterit, didicimus ex abbatis
Sarachonis Registro, in quo inuenimus 1) villam *Duthbungun*, quam supra §.
128. interpretati sumus per Dudingem, Dujen, vicum vix iter vnius horae di-
stantem a castro Hoinboken. 2) *Redun*, quae eis Reden videtur intra praefecturam
Gronau in episcopatu Hildesieni inter Alfeld et Gronau oppida. 3) *Rogge-*
linghuson, quae sine vilo dubio erit Röllinghusen ad Leinam haud procul ab ur-
be Alefeld in episcopatu eodem, Wrisbergiis subiecta. Vnde intelligitur, pa-
gum *Aringbo* collocandum esse circa urbem Alfeldiam, cum quo situs *Rotun*
locus, itemque *Gherdeghus*, postea dictum *Gherdeffen*, accuratissime concor-
dat. *Gherdeghus* enim olim subfuit castro Hoinboken, ut nostra diplomata te-
stantur. Habuere illud in feudo dynastæ Hombokenses ab abbatia Corbeiensi.
Extinctis dynastis, de Hoinboken dictis, nobiles domini de Homborg successer-
re, quos, consentiente ecclesia Corbeiensi, in eodem feudo exceperunt serenissi-
mi duces Brunsuicenses et Luneburgenses. Non restat ergo momentum, quo
commoueamur ad amplexandam illorum sententiam, qui statuerunt, *paganum*
Aringbo semper dictum fuisse Alaringen, eundemque ad Haleram fluvium in
ducatu Hannoverano collocandum esse. Id certe cum traditionibus nostris
pugnat. Semper in hisce legimus, non Alaringen, sed *Aringbo*. Situs ergo
pagi nostri nos quoque commouit, ut statuerimus, dominos, qui eodem in pa-
go sua bona habuerunt, ad progenitores comitum de Hoinboken, non ad Hal-
lernundanos, esse referendos. Horum dynastarum, de Hoinboken cognomi-
natorum, primaria sedes fuit castrum *Hoinboken*, quod a villa Brunckensen, ad
iura D. Baronum de Wrisberg et Göritz referenda, haud procul absit. Christ.
Ludou. Kotzebue in *Chronico canobii Montis Francorum Goslarie* p. 60 refert,
vel potius ex fabuloso Lerzneri Chronico Dasslensi repetit, Henricum episco-
pum Hildesensem (qui anno 1318 diem supremum obierit) ope dynastæ
Homburgii arcem Hoimboccensem, quod damna a præsidariis istius arcis illa-
ta ægre rulisser, expugnasse, occupasse, diripiisse, et solo æquasse. Sed bella
et rapinas sínxisse tam Lerznerum, quam Chronicon Hildesemense Tom. I.
S. R. B. Leibnitii p. 758. ex sequentibus pater litteris hacenus ineditis, e qui-
bus arque ex aliis, quas habemus, chartis dilucet, castrum *Hoinboken* adhuc an-
no 1355 et 1409 stetisse. En litteras vnas et alteras.

Deme erbaren Vorsten uñ minerne leuen Heren *Abbede Dyderike*
to Corbeye enbede ek *Iohan Rottinghe* myne willighen denste to allen
tiden berede minen deyl de *Graefschap to der hornboken* alle ek den
gehat hebbe myt hern *Besken myneme brodere* uñ myt mynen vedde-
ren went an dusse tyd myt kercklenen uñ allem rechte sende ek
iuk up in dusseme breue by tween iuwen mannen also recht is uñ bid-
de iuk dat ghi der mede belenen den edeln man iunchern *Siuerde be-*
ren to Homborch uñ sine eruē. wanne ghi dat gheda hebbet, so do
ek uñ myne rechte eruen des ene rechte vorticht. to betuiginghe
hebbe ek dussen bref besegelt myt myneme ingegele uñ ek *diderik*
Zake uñ Lippolt van dem werder bekennet uñ betuget in dusseme sul-
uen breue de besegelt is myt usen ingegegeln, dat wy dor bede willen
Janes van Rottinge des boden sint un bringhet iuk dat up van siner uñ
finer rechten eruen weghen. Dit is gheschen na Godes bort uses
heren drittrey hundert iar in deme vii unde vistigesten iare des neysten
sondaghs na sinte gallen dage.

Deme erbarn Vorsten unde useme leuen Zeren abbet diderike to
Corbeye en bede wy *Zer Albrecht* riddere uñ *Beske knape brodere* ge-
heten *van Rottingen* usen willigen denst to allen tyden berede de gan-
tzen *Grauescap to dem hoymboken* ane *Janes deyl van Rottinghen* uses
veddern mit aller slachte nut mit allem rechte uñ myt alle deme dat
dar to hoyret myt den kercklenen uñ alle dat gut, dat wy van iuk heb-
bet,